

Savithri.docx

இனம்
இனம் தொகைத்தச் சேரும்

ISSN : 2455 - 0531

Mail Id: inameditor@gmail.com
editor@inamtamil.com

UAN.TN03D0061112

ஸ்ரீநாட்டு தினங்கூத் தலைமுறைப் பூதங்

International E-Journal of Tamil Studies

நிலக்கணம், நிலக்கியம், கலை, பஞ்சாடு, அறிவியல், கணினிசியர் ஆய்வை நினங்காண!

மலர்:5 தேதி:17 மே 2019

Vol.5 Issue:17 May 2019

**ஓ.சந்திரன் * மு.ஜெகதீஸன் * நா.உமா மகேஸ்வரி
பொ.புனிதா * பா.அருணராஜ் * ஸி.சாவித்ரி * க.பாலாஜி
ச.முத்துச்செல்வம் * த.சத்தியராஜ்**

இனம்

பன்னாட்டு தினையற் தமிழாய்விதழ்
International E-Journal of Tamil Studies

பதிப்பாசிரியர்

முனைவர் மு.முனீஸ்முர்த்தி

தமிழ் உதவிப்பெறாசிரியர்
பிழப் பூப் பல்லூரி, திருச்சி - 17.

முனைவர் த.சத்தியராஜ்

தமிழ் உதவிப்பெறாசிரியர்
முநிஸ்ருஷ்ணா ஆதித்யா கலை அறிவியல்
கல்லூரி, கொயம்புத்தூர் - 42.

ஆலோசனைக் குழு

முனைவர் செ.கை.சண்முகம் (சிதம்பரம்)
முனைவர் ச.இராசாராம் (நாகர்களாயில்)
முனைவர் சிலம்பு நா.செல்வராஜ் (புதுச்சேரி)
முனைவர் ந.வெலுச்சாமி (செலம்)
திரு ச.ஶந்தந்தராசா (ஆஸ்திரலியா)

ஆசிரியர் குழு

முனைவர் ஆ.மணி (புதுச்சேரி)

முனைவர் க.பாலாஜி (கோவை)

முனைவர் இரா.குணச்சன் (திருச்செங்கிளைடு)

முனைவர் ந.இராஜேந்திரன் (கொயம்புத்தூர்)

முனைவர் இரா.இராஜா (திருச்சி)

முனைவர் ப.சிவமாருதி (தாய்லாந்து)

முனைவர் ச.முத்துச்செல்வம் (மதுவரை)

முனைவர் சா.விஜய ராஜேஸ்வரி (தஞ்சாவூர்)

தொகைக்கூடு வெளியீடு

முனைவர் த.சத்தியராஜ்
கோயமுத்தூர்

09600370671

inameditor@gmail.com

www.inamtamil.com

உள்ளே ...

தமிழ்ச் செவ்வியல்

சங்க இலக்கியங்கள் பதிவு செய்துள்ள

அகவாழ்வின் மறுபக்கங்கள்

On the other side of livelihood are recorded in
Sangam literature

முனைவர் ஆ.சந்திரன் | Dr.A.Chandran | 4

ஜங்குறுநாறு (கிழவற்கு உரைத்த பத்து) : முன்று
கூற்று - இருநிலைப் பொருள்புலம்யாடு
Ainkutunai (kilavaiku uraitta patti): Mūṭru kūṭru -
irunilaip porul pulappāṭu

முனைவர் மு.ஜெகதீசன் / Dr.M.Jegatheesan | 10

தற்கால இலக்கியம்

ராஜ் சிறுகதைகளில்
புராணகதைகளின் மீட்டுருவாக்கம்
Recreation of Mythology in Raj's Short Stories

நா.உமா மகேஸ்வரி | N.Uma Maheshwari | 14

சிற்றிலக்கிய வகை, வகைமைச் சிந்தனைகள்
Idea's of literary genres

பொ.புனிதா | P.Punitha | 19

வரலாறு - சமூகவியல் - புனியியல் - கல்வியியல்

தொல்லியல் நோக்கில் பண்டைத்
தமிழர்களின் அனிகலன்கள்
Tolliyal nōkkil paṇṭait tamilarkalaiṭ aṇikalanakal

பா.அருணராஜ் | P.Aruraj | 29

கால்நடவடிக்கை தெலுங்குமிமாழிச் சாரியைகளும்
Caldwell and the Telugu language

முனைவர் சி.சாவித்ரி | Dr.Ch.Savithri | 45

தாளி(ழி)யூரில் பெருங்கற்காலத்
தொல்லியல் தரவுகள் கண்டுமிழப்பு
Tāḷi(lī)yūrīl perunkārkālat tolliyal taravukal
kaṇṭupitippu

முனைவர் க.பாலாஜி | Dr.G.Balaji | 54

...

Chief Editors

Dr.M.Muneesmoorthy
Assistant Professor in Tamil
Bishop Huber College, Trichy - 17.

Dr.T.Sathiyaraj
Assistant Professor in Tamil
Sri Krishna Adithya College of Arts and Science, Coimbatore - 42.

ADVISORY TEAM

Dr.S.V.Shanmugam (Chidambaram)
Dr.S.Rajaram (Nagarkovil)
Dr.Silambu.N.Selvarasu (Pondichery)
Dr.N.Veluchamy (Selam)
Sri S.SriKanthalara (Australia)

Editorial Team

Dr.A.Mani (Pondichery)
Dr.G.Balaji (Coimbatore)
Dr.R.Gunaseelan (Thiruchenkodu)
Dr.N.Rajendran (Coimbatore)
Dr.R.Raja (Trichy)
Dr.B.Sivamaruthi (Thailand)
Dr.S.Muthuselvam (Madurai)
Dr.S.Vijaya Rajeswari (Thanjavur)

நூலறிமுகமும் மதிப்பீடும்

சாந்தி வனத்து வேர்கள்: நூலறிமுகம்
Cānti vaṇṭattu vērka!: Nūlāṭimukam
 முனைவர் ச.முத்துச்செல்வம் | Dr.S.Muthuselvam | **61**

பாஞ்சு இலக்கிய வாசியின் முக்கியத்துவம் :
 நா.வானமாயலையின் 'பாஞ்சும்யாட்டு அழராய்ச்சி'
 நூலை முன்வைத்துச் சில சிற்கடனைகள்
Pallu ilakkiya vācippiṇi mukkiyattuvam:
Nā.Vāṇamāmalaiyin 'palluppāṭṭu ārāycci' nūlai
muṇvaittuc cila cintāika!

முனைவர் த.சத்தியராஜ் | Dr.T.Sathiyaraj | **67**

...

சங்க இலக்கியங்கள் பதிவு செய்துள்ள அகவாழ்வின் மறுபக்கங்கள்

On the other side of livelihood are recorded in Sangam literature

முனைவர் ஆ.சந்திரன் | Dr.A.Chandran¹

Abstract: Like day and night, happiness and sadness, rich and poor, love and velour are the important contrasting disciplines of ancient Tamilians pleasure and pain in any man's life comes and goes. History didn't record people who only enjoyed pleasure as both pleasure and pain are the important aspects of human life. Between love and velour, ancient Tamilians preferred love as an important aspects of their personal life. Those who read sangam literature knows the importance of courtly life of Tamilians. This paper is an attempt to find the geniuses of love. It also questions whether they loved with caste and material consciousness.

Date of submission: 2019-03-10
 Date of acceptance: 2019-03-17
 Date of Publication: 2019-05-02
 Corresponding author
 Name: முனைவர் ஆ.சந்திரன்
 Email: chandran@shcpt.edu

Keywords: Sangam Literature, Tamilians, Like day and night, happiness and sadness, rich and poor, love and velour, சங்க இலக்கியங்கள், அகவாழ்வின் மறுபக்கங்கள், யாயும் யாயும் யார் ஆகியரோ.

பண்டைத் தமிழரின் வாழ்வியல் கூறுகளான காதல் x வீரம் (அகம் x புறம்) என்பதில் முன் நிற்பது காதலே ஆகும். காதல் என்பது அக வாழ்வையும் வீரம் என்பது புற வாழ்வையும் குறிக்கும். “ஓத்த அன்பான் ஒருவனும் ஒருத்தியுங் கூடுகின்ற காலத்துப் பிறந்த”¹ இந்த அக ஒழுக்கம் தமிழ்ப் பண்பாட்டின் அடையாளமாய்ப் போற்றப் படும் சிறப்பைக் கொண்டுள்ளது. இது சங்க இலக்கியத்தை வாசித்த அனைவருக்கும் தெரிந்த ஒன்று. இந்த ஒழுக்கநெறி சங்க

காலத்தில் ஆண் பெண் இடையே அன்பின் ஜந்தினை என்ற கோட்பாட்டில் கூறப்படுவது போல் மட்டும் தான் உள்ளதா? அல்லது அதற்கு மாறான வெளிப்பாடுகள் பாடல்களில் நுட்பமாகக் கூறப்பட்டுள்ளனவா? அக் காலத்தில் இரு பாலினத்தினரும் ஓரே விதமாக உண்மையுடன்தான் காதலித் தார்களா? காதலித்த பின்னர் சாதி, பொருளாதாரம் முதலான ஏதாவது காரணங்களுக்காகக் காதலைக் கைவிட்டதற்கான குறிப்புகள் ஏதாவது உள்ளனவா? பண்டைக் காலச் சமூகம் காதலை எவ்வாறு எதிர்நோக்கியது? காதலின் மறுபக்கம் என்று கூறத்தக்கன என்று இன்னும் வேறு எவையேனும் உண்டா? என்பன போன்ற கேள்வி களுக்கான விடைதேடும் சிறு முயற்சியை

மேற்கொள்கிறது இக் கட்டுரை. காதல் வாழ்வின் தெரிந்த முகம் பண்டைக்காலத்தில் காதல் தோற்றம் மிக இயல்பாக நடைபெற்ற ஒன்றாகச் சித்திரிக்கின்றன சங்க இலக்கியங்கள்.

யாயும் யாயும் யார் ஆகியரோ
 எந்தையும் நுந்தையும் எம்முறைக் கேள்வி
 யானும் நீயும் எவ்வழி அறிதும்
 செம்புலப் பெயல்நீர் போல
 அன்புடை நெஞ்சம் தாம் கலந்தனவே”
 (குறு.40)

அதாவது, காதலனின் தாயும் காதலியின் தாயும் ஒருவரை ஒருவர் முன்பின் அறியாதவர்கள். அதுபோல் அவர்களுடைய தந்தையரும் உறவினர்கள் இல்லை. எப்படியோ உறவினர்களாக ஆனார்கள்.

¹ உதவிப்பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை, தூயநெஞ்சக் கல்லூரி (தன்னாட்சி), திருப்பத்தூர், வேலூர், 09344495413, chandran@shcpt.edu

அந்த உறவு செம்மன் நிலத்தில் பெய்த மழைநீர் போல் ஓன்று கலந்தது.

இவ்வாறு எவ்வித நெருக்கடியும், எதிர்பார்ப்பும் இல்லாமல் இயல்பாய்த் தோன்றும் காதலானது,

“நிலத்தினும் பெரிதே வாளினும் உயர்ந்தன்று நீரினும் ஆர் அளவின்றே ...” (குறு.3)

என்று தூய்மையானதாகவும், உயர்வானதாகவும், நிகரற்றுமாகவும் உள்ளது. அத்துடன், காதல் பிரிவை முற்றிலுமாக வெறுத்துப் புறந்தளவும் செய்கிறது.

“பூசிடைப் படினும் யான்டு கழிந்தன்ன நீருறை மகன்றில் புணர்ச்சி போலப் பிரிவுஅறிது ஆகிய தண்டாக் காமமொடு உடன்ஊயிர் போகுகதில்ல கடன்அறிந்து இருவேம் ஆகிய உலகத்து ஒருவேம் ஆகிய புன்மை நாம் உயற்கே” (குறு.57)

அதாவது, சில நிமிட பிரிவே பல யுகமாய் மாறுகின்றது. காதலர்களுக்கு உடல்தான் இரண்டு. ஆனால் உயிர் ஓன்றுதான். இவ்வாறு தோன்றும் காதலானது,

“காலையும் பகலும் கையறு மாலையும் ஊர்துஞ்சு யாமமும் விடியலும் என்றுஇப் பொழுது இடைதெரியின் பொய்யே காமம்” (குறு.32)

எனக் கால இடைவெளிகளைக் கடந்ததாக உள்ளது. காதலா? கடமையா? என்றால் காதலே பெரிது என்பது அக்காலத்தவரின் மன்றிலையாக இருந்துள்ளது.

“முட்டாச் சிறப்பின் பட்டினம் பெறினும் வாரிரும் கூந்தல் வயங்கிழை ஒழிய வாரேன் வாழிய நெஞ்சே” (பட்டி.218-20)

என்று பொருள்தேடச் செல்ல விரும்பிய தலைவன் தன் மனைவியைப் பிரிய மனமின்றித் தன் செலவினைக் கைவிடுவதும் உண்டு. இப்படித் தன்னுடைய தலைவியைப் பிரிய மறக்க இயலாமல் தன்னுடைய வினையைக் (பொருள்தேடச் செல்லுதல்) கைவிட்ட நிலை பற்றிய பதிவுகள் நிறைய உள்ளன. இவை அக்காலத் தலைவன் தலைவி மேல் கொண்ட அன்பின் அடையாளங்களாக உள்ளன.

இவ்வாறாகத் தோன்றும் காதல் திருமணத்தில் முடிவடைகின்றது. திருமணம் பெற்றோர் சம்மதத்துடன் (சில வேலை மடலேறுதல்) அல்லது சம்மதமின்றி உடன்போக்கில் (சான்றாக: அகம். 55, 65, 105 முதலியன) நடைபெற்றுள்ளது.

அவ்வாறு மணம் முடித்தவர்கள் மகிழ்ச்சியுடன் வாழ்ந்துள்ளனர். அதற்குச் சான்றாய்ப் பின்வரும் குறுந்தொகைப் பாடலைக் கூறலாம். “நன்றாகக் காய்ச்சிய பாலை உறை ஊற்றிப் பெற்ற முற்றிய தயிரை, காந்தள் மலரைப் போன்ற மெல்லிய விரல்களால் பிசைந்து குவளையைப் பேற்ற மையுண்ட கணகளில் தாளிப்பினது புகை நெருங்கிப்படர இனிய புளிப்புச் சுவை யுடைய குழம்பினைத் தலைவி, தானே துழாவிச் சமைத்தனள். அழுக்குற்ற அவ்விரல்களைத் தான் உடுத்தியிருந்த தூய ஆடையில் துடைத்தனள். அதனால் அழுக்கேறிய அவ்வடையைத் துவையாமல் உடுத்திக் கொண்டனள். தான் சமைத்த உணவினைக் கணவன் உண்டற்கண், ‘இனிது’ என்று புகழ்ந்து கூறிய அளவில், ஓள்ளிய நெற்றியையுடைய அவள் முகம் பயின்றார்ன்றிப் பிறர் அறியாவண்ணம் நுண்ணிதாக மகிழ்ந்தாள்.”²

மேலும் திருமணத்திற்குப் பிறகு,

“ மறி இடைப் படுத்த மான்பினை போல புதல்வன் நடுவணன் ஆக” (ஜங்.401)

என்று குட்டிமானை இடையிலே கொண்ட ஆண், பெண் மான்களைப் போல பெற்ற மகனை நடுவில் கிடத்தித் தலைவனும் தலைவியும் இனிது உறங்கினர்.

புதல்வற் கவையிய தாய்புறம் முயங்கி நசைஇனன் வதிந்த கிடக்கை” (ஜங்.402)

தலைவி மகனைத் தழுவிக்கொண்டு படுத் திருக்க, தலைவனோ தலைவியின் முதுகைத் தழுவிக்கொண்டு படுத்திருந்தாள். “தலைவன் ஒளிமிக்க நெற்றி கொண்ட தன் இளம் மனைவி தன் மகனுக்கு முலையுட்டவும், தான் அவளது முதுகின் புறத்தே தழுவிக் கிடந்தனன்”³ காதலில் புணர்ந்தபோது கண்ட இன்பத்தைக் காட்டிலும் மகனைக் காணும்

வேட்கை இருவருக்கும் பெரிதாக உள்ளது. “தலைவன் தன் அன்பிற்குரிய காதலியைத் தழுவி, பாணர்கள், இனிமை மிகுமாறு, இசையிலக்கணத்தோடு இணைந்து வெளிப் படுத்திய இசையின் பயனைத் தேர்ந்தும் தன் இல்லாளொடு கூடிக் காதலின்பத்தை நூகர்ந்தும் வாழ்கிறான்”²⁴.

இவ்வாறு இல்லற வாழ்க்கையிலும் தொடர்ந்து இன்பமாக அமைகிறது. அது குழந்தைப் பேற்றிற்குப் பிறகு கணவன் மனைவிக்கு இடையிலான அன்பை இன்னும் நெருக்கமாக மாற்றியுள்ளது. சுருங்கக்கூறின் பண்டைத் தமிழரின் காதல் வாழ்வானது இயல்பாகத் தோன்றி, வளர்ந்து, திருமணம், குழந்தைப் பேறு என்ற கால இடைவெளியில் இன்னும் அது அதிகரித்துகொண்டே சென்றுள்ளது.

இவையெல்லாம் அக்காலக் காதல் பற்றிய வெளிமுகப் பார்வை. திரும்பத் திரும்பப் படித்து மகிழ இடமளிப்பவை.

காதல் வாழ்வின் மறைமுகம்

இதுவரை நாம் சங்க இலக்கியங்களில் காதலின் வெளிமுகத்தை, அதன் அழகைப் பார்த்தோம். இவற்றிற்கு மாறான உள்முகப் பார்வையும் பாடல்களில் உள்ளன. அழகான முகத்திற்குள் ஒளிந்துகொண்டுள்ள மறைமுக அரசியல் பற்றிய இனிச் சுருங்கமாகப் பார்க்கலாம். அதென்ன அரசியல்? அகத்தில் ஒளிந்துகொண்டுள்ள அரசியல்? என்று கேட்கத் தோன்றும். அகப்பாடல்கள் எல்லாமும் அன்பின் அழகை மட்டுமே பதிவு செய்யவில்லை. மாறாக அன்பின் எதிர் விளையும் பாடல்களின் இடையிடையே சில இடங்களில் பதிவு செய்துள்ளன. நுட்பமான வாசிப்பின்வழி காதல் என்ற அழகினுள் மறைந்து கிடக்கும் உள்முகத்தை / மறை முகத்தை அதன் அரசியலைப் பற்றி அறிந்து கொள்ளலாம்.

காதலன் காதலியைக் கைவிடுதல்

சங்ககாலம் பொற்காலம். அக்காலத்தில் காதல் செழித்து வளர்ந்துள்ளது என்பது எந்த அளவிற்கு உண்மையோ அந்த அளவிற்கு இல்லையென்றாலும் சமகாலத்தில் சமூகத்தில் நிலவுவது போல காதல் என்னும் பெயரில் ஏமாற்றங்களும் பண்டைக் காலத்தில் நிகழ்ந்து

துள்ளதைச் சங்கப்பாடல்கள் பதிவு செய்துள்ளன. அத்துடன், அவ்வாறு ஏமாற்றும் நபர்களுக்குத் தண்டனை அளிக்கும் வழக்கம் கூட இருந்துள்ளது என்ற குறிப்பை அகநானுற்றுப் பாடல் (256) தெளிவாக விளக்குகிறது. “கள்ளூர் என்னும் ஊர் அழகு தங்கப்பெற்றது; பழமைச் சிறப்புடன் புகழ் மிக்கது; பலவகையான பூக்கள் நிறைந்த வயல்களையும், நிலத்துக்கு அழகு தரும் கரும்புத் தோட்டங்களையும் உடையது; அத்தகைய ஊரின்கண் நெறி தவறிய அறமிலி ஒருவன், இளம்பெண் ஒருத்தியின் அழகிய பெண்மை நலத்தினைக் கவர்ந்து உண்டான்; பின்னர் அவளை அறியேன் என்று அறவோர் முன்னர் அறமற்ற பொய்ச்சுளும் உரைத்தான்; அவர் தம் சேர்க்கையை அறிந்தவனாய்க் கேட்டறிந்த அவையத்தார், அவன் செய்த அடாச் செயலை உண்மையெனத் தெரிந்து, தளிர்கள் கொண்ட பெரிய மரத்தின் கவர்த்த கிளையில் அவளை இறுகக் கட்டி வைத்து, அவன் தலையில் நீற்றினைப் பெய்தனர்.”²⁵ இப்பாடல் காதல் என்ற பெயரில் பெண்களை ஏமாற்றுவது பண்டைக்காலத்தில் இருந்துள்ளது என்பதை வெளிப்படையாகவே கூறுகின்றது.

இது இவ்வாறிருக்க இன்னும் சில பாடல் களில் தலைவி அல்லது தோழியின் கூற்றுக்கள் காதலின் பெயரால் ஏமாற்றப்பட்ட பெண்கள் பற்றிய செய்திகளைத் தருகின்றன. சான்றாக நற்றினை 45 ஆம் பாடலைக் கூறலாம்.

நின்னாற் காதலிக்கப்படும் இவள்தான், “கடற்கரைச் சோலையில் உள்ள அழகிய சிறுகுடியின்கண்ணே இருக்கும், நீல நிறத்தையுடைய பெரிய கடலும் கலங்குமாறு அதன்மேற் சென்று வலைவீசி மீனைப் பிடிக்கின்ற பரதவர் மகள் ஆவாள். நீயோ, நெடிய கொடிகள் காற்றால் அசைந்து, நுடங்கும் கடைத் தெருக்களைக் கொண்ட பழைய ஊரின்கண் உள்ள கடுமையான செலவு மிக்க தேரை உடைய செலவும் கொண்டவனின் அன்புக்குரிய மகன். எம் குலத்துக்கு நீ பொருந்துவாய் அல்லை. மேலும் நினைத்தை உடைய சுறாமீனை அறுத்துக் காய வைத்தல் வேண்டி, அவை வெயிலிற் காயும்போது கூட்டமாய்த் திருஞம்

பறவைகளை நாங்கள் விரட்டும் தொழிலேம். எங்களுக்கு உயர்வு என்ன வேண்டியுள்ளது? ஒன்றும் வேண்டா. எம் உடம்பெல்லாம் புலால் நாற்றம் வீசுகின்றது; எனவே எம் அருகில் நீவீர் வரவேண்டா. கடல் நீரை விளைவயலாகக் கொள்ளுகின்ற எமது சிறிய நல்ல வாழ்க்கையானது நுழையைப் போன்ற உயர்வுடையதன்று; எங்கள் பரதவர் குடியில் உம்மைப் போன்ற செல்வமக்களும் உள்ளனர்.”⁶

இப்பாடவில் வரும்

“கடுந்தேரச் செல்வன் காதல் மகனே
.....
பெருநீர் விளையுள் எம்சிறு நல்வாழ்க்கை
நுழையோடு புரவதோ அன்று
எம்மனோரில் செம்மலும் உடைத்தே”
(அகம். 45:5-11)

ஆகிய அடிகளில் ஒலிக்கும் “தலைவன் தன்னை உயர்ந்தவனாய் நினைந்தமையைச் சுட்டி இகழும் குறிப்பு” மற்றும் “எம் உடம்பெல்லாம் புலால் நாற்றம் வீசுகின்றது; எனவே எம் அருகில் நீவீர் வர வேண்டா. கடல் நீரை விளைவயலாகக் கொள்ளுகின்ற எமது சிறிய நல்ல வாழ்க்கையானது நுழையைப் போன்ற உயர்வுடையதன்று; எங்கள் பரதவர் குடியில் உம்மைப் போன்ற செல்வமக்களும் உள்ளனர்”⁷ என்பனவும் காதவித்த ஆண் சாதியின் ஏற்றத்தாழ்வு காரணமாகக் காதவித்த பெண்ணைக் கைவிட்டுள்ளான் என்பதை உணர்த்துகின்றன. பாடவின் இடையில் ஒலிக்கும் கதைசொல்லியின் குரவின் மூலம் இதைத் தெளிவாக அறிந்துகொள்ள முடிகின்றது. அத்துடன், அந்த ஏமாற்றத்தைத் தாங்கிக்கொண்டு அதிலிருந்து மீண்டுவரும் தெளிவுடையவாய் அப்பாடவில் சுட்டப் படும் பெண் இருப்பதையும் நம்மால் கவனிக்க முடிகின்றது.

இது இவ்வாறு இருக்க சில பாடல்களில் காதலனால் ஏமாற்றப்பட்ட குறிப்புகள் மட்டுமே கிடைக்கின்றன. அப்படிப்பட்ட குறிப்பைக் கொண்ட பாடல்களில் ஒன்றாக நற்றினை 36ஆம் பாடலைச் சுட்டலாம்.

“குறுமையான முன்னங்கால்களையுடைய, கொல்லவல்ல பெரிய ஆண்புவி பொலிவு மிக்க நெற்றியையுடைய கரிய பெண்யானை

புலம்புமாறு நீரற்ற அகன்ற காட்டின்கண் பெரிய களிற்றைக் கொல்லும்; அத்தகு காட்டிடத்தாகிய மலை பொருந்திய நாட்டின நாகிய தலைவன் ‘உன்னைப் பிரிய மாட்டேன்’ என்று கூறிய சொல்லை உன்னை எனக் கொண்டு நாம் நம் நலத்தை இழந்துவிட்டோம். பழிதூற்றும் சொற்களை யுடைய ஊர்ப்பெண்கள் மறைவாகப் பேசும் மொழியோடு சேர இவ்வூரும் மேன்மையற்ற வெவ்விய மொழிகளைக் கூறுவதற்கு வேண்டிய உரைகளைப் பொருந்தியது. ஆக இவ்வூர் அளவில் அடங்காத பழிமொழியைப் பெற்றது. எனவே இதுவும் என்னைப் போல் இரவில் துயிலாது ஆயிற்று. இவ்வூர் என்னைப்போல எதனை இழந்தது இங்ஙனம் தாங்காது ஆயிற்று?”⁸

இப்பாடவில் ஒரு பெண் தான் ஏமாற்றப் பட்டதைப் பற்றிக் கூறும் கதைசொல்லி அதற்கான காரணங்கள் பற்றிய குறிப்புகள் எதையும் தரவில்லை. அதே நேரம்,

“கல்க வெற்பன் சொல்லின் தேறி யாம்எம் நலன் இழந்தனமே யாமத்து அலர்வாய்ப் பெண்டிர் அம்பலோடு ஒன்றி புரையில் தீமொழி பயிற்றிய உரைஏடுத்து ஆனாக் கொவைத்து ஆக தான்னன் இழந்தது இவ்அழுங்கல் ஊரே”
(நற்.36)

என்ற பாடல் அடிகளில் வெளிப்படும் கதை சொல்லியின் குரல், ஆணின் கனிவான சொல்லைக் கேட்டுப் பெண் தன்னை இழந்ததாகக் கூறும், ஆனால் எதை இழந்த தால் இந்த ஊரில் உள்ளவர்கள் அப் பெண்ணைப் பழித்துக் கூறுகின்றனர்? என்ற வினாவையும் எழுப்பிச் செல்லுகின்றது. மேலும்,

“கன்றும் உண்ணாது கலத்தினும் படாது

..... மாமைக் கவினே” (குறு.27)

மற்றும்

“முட்டுவேன் கொல் தாக்குவேன் கொல்

.....

உழவுநோய் அறியாது துஞ்சும் ஊர்க்கே”

(குறு.28)

என்ற பாடல்களில் சுட்டப்படும் பெண்களின் பிரிவுத்துயர்களில் இருந்து மாறானது நற்றினைப் படல் 36இல் கூறப்படும்

பெண்ணின் பிரிவுத்துயர் என்பது வெளிப்படையாகத் தெரிகிறது.

அத்துடன், இப்பாடவில் எழுப்பப்படும் வினா மிக முக்கியமான ஒன்றாகத் தோன்றுகின்றது. பொதுவாக அகப்பாடவில் தலைவனைப் பிரிந்த தலைவியின் மனவருத்தம் (திருமணம் நோக்கிய எதிர்பார்ப்பில் இருந்தாலும்) தன்னுடைய மனவேதனை ஊராரின் அலர் என்ற நிலைகளில் அமையும். ஆனால் இப்பாடவில்,

அலர்வாய்ப் பெண்டிர் அம்பலொடு ஒன்றி புரையில் தீமொழி பயிற்றிய உரை (நற்.6,7)

அதாவது, பாடலடிகளில் அலர்வாய்ப் பெண்டிர் உரைகளுடன் தீமொழியும் கலந்து வருகின்றது என்ற கதைசொல்லியின் கூற்று கவனிக்க வேண்டியது. அத்துடன், ஆண் சிங்கமானது பெண்யானை வருத்தம் அடையுமாறு ஆண் யானையைக் கொல்லும் நாட்டவன்தான் தலைவன் என்பதையும் இணைத்துப் பார்க்க வேண்டியுள்ளது.

இவற்றையெல்லாம் இணைத்துப் பார்க்க ஒரு ஆண்மகனால் ஏமாற்றப்பட்ட பெண்ணின் அவலத்தையும் அவளது துன்பத்தை மேலும் அதிகரிக்கச் செய்ய முயலும் சமூகத்தின் இழிநிலையையும் இப்பாடவின் குறிப்புகள் நன்கு புலப்படுத்துகின்றன என்பதைத் தெளிவாக அறியமுடிகின்றது. இவை போல பல பாடல்களில் ஆண்களால் ஏமாற்றப்பட்ட பெண்களின் துயரங்கள் பதிவுசெய்யப் பட்டுள்ளன. இவை பண்டைக்கால மக்களின் வாழ்வின் மறைமுகங்களின் எஞ்சி நிற்கக் கூடிய பதிவுகளாகும். இவற்றைப் பற்றி விரிவாக ஆராய வேண்டும்.

காதலில் பெண்களுக்கான கட்டுப்பாடு

பண்டைக் காலத்தில் பெண்களுக்கான கட்டுப்பாடுகள் ஏராளமாக இருந்துள்ளன. அவற்றில் காதலில் சொல்லப்படும் கட்டுப்பாடு மிகவும் கவனிக்கப்பட வேண்டிய ஒன்று. அதில் முக்கியமானது ஆண்கள் எப்படி வேண்டுமானாலும் இருக்கலாம். ஆனால் பெண்கள் இப்படித்தான் இருக்க வேண்டும் என்ற சமூகக் கட்டமைப்பாகும். இந்தக் கட்டுப்பாடு இன்றுவரை மாறாமல் இருப்பது வேதனையான, வேடிக்கையான

ஒன்று. இதற்கான காரண காரியங்கள் குறித்துப் பொதுத்தளத்தில் விரிவான விவாதங்கள் அவசியம். இது ஒருபுறமிருக்க பண்டைக் காலத்தில் இந்த நிலைமை எவ்வாறிருந்தது? சமூகம் பெண்களுக்கான கட்டமைப்பை எவ்வாறு வகுத்திருந்தது என்பதற்குச் சான்று பகர்வதாய் உள்ளது நற்றினை 32ஆம் பாடல்.

“தோழி; வாழ்வாயாக! ‘மாயோனைப் போன்ற பெரிய மலைப்பக்கம். அங்கு அவனுக்கு முன்பிறந்த கண்ணனாய் அவதரித்த பொழுது அவனுக்கு முன்பிறந்த வெள்ளை நிறத்தவனான பலதேவனைப் போன்று வெண்மையாய் விளங்கும் அருவிகள், அத்தகைய மலைக்குரிய தலைவன் நாள்தோறும் நம் புனத்தின் பக்கத்தே வந்து நம்மை விரும்பி வருந்தினான்’ என்று கூறும் எனது உண்மையான உரையை நீ தெளிந்துகொண்டாய் இல்லை. என்னைக் கேட்பதை விடுத்து, நீயும் அவனை நோக்குவதுடன் உண்ணிடத்து அன்பு கொண்ட தோழியரோடும் ஆராய்ந்து அறியத்தக்கது இதுவென அறிந்து பின்பு அளவளாவக. அவன் கூற்று மறுப்பதற்கில்லை. அறிவுமிக்க சான்றோர் தம்மோடு நட்புக்கொள்ள விரும்பியவர்களின் குணங்களை முதலில் ஆராய்ந்து பார்த்து நட்புக் கொள்வர். நட்புக் கொண்ட பிறகு அவர்தம் குணங்களை ஆராய மாட்டார். நீ அவ்வாறு மலைக்கிழவனிடத்து நட்புக் கொள்ள வில்லை. முதலில் நட்புச் செய்து இப்போது வெறுத்தல் தகாது என்பதை அறிக.”¹⁰

நல்லவன் X கெட்டவன் என்பதைப் பார்த்துக் காதலிக்க வேண்டும். ஒருவேளை காதலித்தவன் கெட்டவனாக இருப்பதைப் பிறகு அறிந்துகொண்டாலும் காதலித்த அந்த ஆணுடன் தான் அவள் திருமணம் நடைபெறவேண்டும் என்ற அன்றைய சமூகத்தின் நிலைப்பாட்டைப் பதிவுசெய்துள்ளது மேற்கண்ட பாடல்.

இவ்வாறு சங்ககாலத்தில்,

- இக்காலத்தில் நிலவுவது போல ஆண்கள் காதலித்துவிட்டுப் பின்னர் கைவிடுவது.

- சாதி அல்லது பொருளாதாரம் அல்லது வேறு பல காரணங்களால் பெண்களின் காதல் தோற்றுப்போவது.
- காதலித்தவன் எப்படிப்பட்டவனாக இருந்தாலும் அவனுடன் சேர்ந்து வாழச் சமூகம் வற்புறுத்துவது

என அகவாழ்வின் மறுபக்கங்கள் பல இருந்துள்ளதை அறிந்துகொள்ள முடிகின்றது. இவ்வாறான கோணத்தில் சங்கப்பாடல்கள் முழுமையையும் விரிவாக ஆராய்ந்தால் இன்னும் பல புதிய உண்மைகளை நாம் அறியமுடியும்.

சான்றெண் விளக்கம்

- தொல்காப்பியம் - பொருளதிகாரம் (உரைவளம்) அகத்திணையியல், ப.12.
- குறுந்தொகை மூலமும் உரையும், ப.167.
- ஜங்குறு மூலமும் உரையும், ப.886.
- மேலது, ப.890
- அகநானாறு மூலமும் உரையும், பக். 768,69.
- மேலது, ப.79
- மேலது ப.80
- மேலது ப.79.
- நற்றிணை மூலமும் உரையும், ப.63.
- மேலது ப.56.

துணைநூற்பட்டியல்

சந்திரன் ஆ. (2016). மாதொரு பாகன் - கதைசொல்லியின் குரல். சிற்றேடு - தமிழ் காலாண்டிதழ், 2 (5), 45-48.

சிவலிங்கனார் (1991). தொல்காப்பியம் - பொருளதிகாரம் (உரைவளம்) அகத்திணையியல். சென்னை: உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம்.

செய்பால் இரா. (2004). அகநானாறு மூலமும் உரையும். சென்னை: நியூசென்ஸ் புக் ஹவுஸ்.

தட்சினாமுர்த்தி அ. (2004). ஜங்குறுநாறு மூலமும் உரையும். சென்னை: நியூசென்ஸ் புக் ஹவுஸ்.

நாகராசன் வி. (2004). குறுந்தொகை மூலமும் உரையும். சென்னை: நியூசென்ஸ் புக் ஹவுஸ்.

பாலசுப்பிரமணியன் கு.வெ. (2004). நற்றிணை மூலமும் உரையும். சென்னை: நியூசென்ஸ் புக் ஹவுஸ்.

ஆக்கம் தங்களுடையதாக மட்டுமே அமைதல் வேண்டும்.

தங்களின் கட்டுரையின் முதல் பக்கத்தில் முழு முகவரியும் இடம்பெறல் வேண்டும்.

கருத்துத் திருட்டு எனப் பின்னர் அறிந்தால், வலைதளப் பக்கத்திலிருந்து உடனே நீக்கப்பெறும்.

கட்டுரைகள் ஒருங்குகுறி எழுத்துருவில் (Unicode font) தட்டச்ச செய்து அனுப்பப் பெறுதல் வேண்டும்.

தங்களின் ஆய்வுக் கருத்துக்கள் தரமுடையதாகவும், புதிய நோக்குடனும் அமையப் பெறுதல் வேண்டும்.

பழம்பாடலுக்கு விளக்கம் அளித்தல் போன்று இருத்தல் கூடாது.

சொல்லாய்வி (Word) கோப்பும், சொல்லாய்விக் (PDF) கோப்பும் அனுப்பப் பெறுதல் வேண்டும்.

மேற்கோள் தனித்துக் காட்டப்பெறுதல் வேண்டும்.

தங்களின் கருத்துப் போன்று காட்டுதல் கூடாது.

inameditor@gmail.com எனும் மின்னஞ்சலுக்குத் தங்களின் கட்டுரைகள் அனுப்பப் பெறுதல் வேண்டும்.

நாட்டுடைமை ஆக்கப்பெற்ற மூத்த தமிழறிஞர்களின் ஆய்வுக் கட்டுரைகள், ஆய்வு நூலின் தேர்ந்தெடுத்த சில பகுதிகள், இதழின் ஒவ்வொரு பதிப்பிலும் வெளியிடப் பெறும்.

ஆ
ய
வ
க
ஞ
ர

ஏ
மு
து
வோ
ர

ஏ
வ
ன
த
த
ந
க